

Ширити соціалістичне змагання на честь XIX з'їзду ВКП(б)!

Пролетарі всіх країн, єдніться!

ОРГАН ПАРТБЮРО, РЕКТОРАТУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ,
ПРОФКОМУ І МІСЦЕВКОМУ ХАРКІВСЬКОГО
ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО

№ 25 (704)

Субота, 20 вересня 1952 р.

ц. 20 к.

ВОЛЯ І СЛОВО НАРОДУ

Новою могутньою хвилею політичної активності і трудового ентузіазму зустрічає радянський народ XIX з'їзд ВКП(б). Скрізь широко обговорюються і глибоко вивчаються історичні передз'їздові документи. Всенародне піднесення пояснюється тим, що саме в ці дні з особливою силою відчувається міцність нерозривних моральних зв'язків нашого народу з великою партією Леніна—Сталіна.

Саме в комуністичній партії радянські люди бачать свого випробуваного керівника, розум, честь і совість нашої епохи. Саме комуністична партія стала організуючою і направляючою силою радянського суспільства, а її політика — життєвою основою радянського ладу.

Справа партії Леніна—Сталіна стала в нашій країні рідною, кровною справою всього народу. Ось чому, активно обговорюючи і глибоко вивчаючи проект директив до з'їзду, радянські люди прагнуть відзначити цю історичну подію новим творчим і трудовим піднесенням, беруть на себе додаткові соціалістичні зобов'язання.

Тільки-но країна довідалась про соціалістичні зобов'язання, взяті колективом робітників, інженерно-технічних працівників та службовців Московського автозаводу ім. Сталіна, як до автозаводців столиці приєдналися колективи сотень і тисяч підприємств країни. Беручи на себе нові соціалістичні зобов'язання на честь XIX з'їзду ВКП(б), радянські люди ще міцніше згуртовуються навколо славної комуністичної партії, навколо великого вождя і вчителя трудящих товариша Сталіна. Колектив нашого університету також активно готується відзначити наступний з'їзд ВКП(б) новими успіхами в учбовій і науковій роботі.

«На честь історичного з'їзду своєї рідної комуністичної партії доможемося нових творчих успіхів» — під цим лозунгом пройшли збори на всіх факультетах, у всіх наукових закладах, у всіх допоміжних підприємствах університету. Професори і викладачі, студенти і адміністративно-технічні працівники на цих зборах одноставно схвалювали проект директив по п'ятому п'ятирічному плану і брали на честь з'їзду нові, підвищені зобов'язання.

Свою волю прийти до з'їзду з новими досягненнями у всіх галузях роботи висловив колектив

біологічного факультету у резолюції відкритих партійних зборів, де записано: «Організувати серед професорсько-викладацького складу, а також адміністративно-технічного персоналу та співробітників широке соціалістичне змагання на честь XIX з'їзду партії за досягнення нових успіхів у навчальній та науково-дослідній роботі і в організації допомоги виробництву».

«Характерна особливість соціалістичного змагання на честь з'їзду — конкретність зобов'язань. Наш колектив упевнений, що взяті зобов'язання будуть виконані з честю і в строк» — пише В. Толмачов у своїй кореспонденції, яку ми публікуємо сьогодні.

Видати до дня відкриття з'їзду перший том «Учених записок» факультету і забезпечити випуск другого тома на протязі поточного 1952-53 учбового року зобов'язався колектив філологічного факультету.

Працівники друкарні і видавництва університету одноставно вирішили на честь XIX з'їзду ВКП(б) значно скоротити строки випуску продукції, поліпшити її якість, виконати річне завдання до 35-ї річниці Великого Жовтня.

Колектив університету, як і весь радянський народ, гаряче вітає передз'їздові документи і бере на себе індивідуальні зобов'язання, які сприятимуть швидшому здійсненню історичних накреслень партії.

Почесний обов'язок факультетських партійних, комсомольських і профспілкових організацій — дбайливо зібрати всі ці зобов'язання і допомогти радянським патріотам виконати їх повністю і в строк.

Проте ще не на всіх факультетах ці зобов'язання мають конкретний характер. Це зокрема можна сказати про фізико-математичний та історичний факультети, де, обговорюючи проект директив по п'ятому п'ятирічному плану розвитку СРСР на 1951—1955 роки, товариші брали не досить конкретні зобов'язання. На цих факультетах ще слабо розгорнуте соціалістичне змагання між науковими працівниками. Треба сподіватися, що найближчими днями цей недолік буде виправлений.

XIX з'їзд комуністичної партії весь колектив нашого університету зустріне новими перемогами в труді, навчанні і науковій роботі.

Обласне свято пісні і танцю

В неділю 14 вересня сотні студентів нашого університету зібралися на стадіоні «Дзержинець», щоб взяти участь в обласному святі пісні і танцю.

Святково одягнені, радісно настроєні, зійшлися сюди робітники заводів, трудівники колгоспних ланів, студенти вищих учбових закладів.

Свято відкрив об'єднаний 15-тисячний хор молоді Харкова, який виконав Гімн Радянського Союзу та Гімн Української РСР.

Під звуки маршу струнками колонами крокують по стадіону студенти-фізкультурники з прапорами спортивних товариств, проходять співаки, танцюристи, одягнені в яскраві національні костюми.

Ось замовкли останні звуки маршу, і широко полилася над зеленим полем пісня про великого вождя і вчителя народів — товариша Сталіна.

Далі відбулися виступи самодіяльних колективів. Молодь Харківщини славила наше щасливе життя, мирну працю радянських людей, рідний Харків.

Свято залишило велике враження.

Н. МОСКВОЛИТІНА.

Велика сила соціалістичного змагання, одноставне прагнення робітників, колгоспників та інтелігенції відстояти справу миру, непохитна рішучість трудящих побудувати комуністичне суспільство — повинні бути спрямовані на виконання і перевиконання нової п'ятирічки.

З проекту «Директив XIX з'їзду партії по п'ятому п'ятирічному плану розвитку СРСР на 1951—1955 роки».

На честь історичного XIX з'їзду

В обстановці небувалого трудового і політичного піднесення зустрічають народи Радянського Союзу XIX з'їзд партії. Як і всі трудящі країни, професорсько-викладацький склад, адміністративно-технічні працівники всіх факультетів розгортають соціалістичне змагання на честь з'їзду, підвищують свою творчу активність, проявляють велику ініціативу в тому, щоб з найбільшими успіхами на всіх ділянках роботи прийти до історичного з'їзду.

Професори і викладачі всіх факультетів нашого університету одноставно включилися у велику творчу роботу, спрямовану на дальший розквіт нашої Батьківщини.

На засіданнях вчених рад і кафедр розгорнулося обговорення конкретних зобов'язань на честь XIX з'їзду

з'їзду ВКП(б).

Колектив хімічного факультету зобов'язався достроково виконати ряд наукових досліджень і підготувати до друку 17 наукових праць. Представники факультету заявляли, що зміцнять співдружність з промисловістю Харкова та області.

Вчений біологічного факультету зобов'язався достроково закінчити і здати до друку ряд наукових досліджень, скласти довідники, в яких відчувається велика потреба. Зокрема, доцент Ю. М. Прокудін зобов'язався до дня з'їзду на базі гербарних матеріалів кафедри укомплектувати довідковий гербарій зразків СРСР з 100 видів.

Вчений колектив геологічного факультету зобов'язався закінчити до 1 грудня поточного року обробку

матеріалів по темах, зв'язаних з поданням допомоги сталінським будовам комунізму.

Наукові працівники обсерваторії під керівництвом академіка М. П. Барабашова зобов'язалися достроково обробити матеріали повного сонячного затемнення, зібрані в поточному році. Безпосередньо М. П. Барабашов зобов'язався розробити методику застосування кольорової фотографії для розв'язання деяких актуальних питань астрономії.

Наукові колективи всіх факультетів взяли додаткові зобов'язання провести ряд заходів, спрямованих на розширення допомоги викладачам і учням середніх шкіл.

М. НОВАКОВСЬКИЙ.

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ КОЛЕКТИВУ ХІМІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Колективи хімічного факультету та інституту хімії з великою радістю зустріли повідомлення про відкриття в жовтні XIX з'їзду комуністичної партії. Вся робота на факультеті — навчальна, політико-виховна, наукова — відбувається тепер під знаком підготовки до цього знаменного дня.

Викладачі і наукові співробітники взяли на себе підвищені зобов'язання на честь з'їзду. Ці зобов'язання охоплюють наукову і учбову роботу. Наприклад, до відкриття з'їзду науковий колектив факультету та інституту зобов'язався оформити

до друку 17 наукових статей. Найближчими днями будуть укладені два договори на соціалістичне змагання з двома великими заводами Харкова; закінчується дослідження на допомогу одному з харківських підприємств; на місцеву кінофабрику передана методика, важлива для кіновиробництва і т. д.

До історичного з'їзду будуть достроково виконані три наукові теми. В наукову частину будуть так само достроково здані дві кандидатських дисертації.

Ряд важливих робіт присвячено поліпшенню учово-

го процесу. Доцент Л. С. Палатник розробляє новий спецпрактикум для студентів; у практикум запроваджуються нові оригінальні задачі.

Кафедра хімічної технології організує лекції і практичні заняття для вчителів та учнів середніх шкіл Харкова і області.

Характерна особливість соціалістичного змагання на честь з'їзду — конкретність зобов'язань. Наш колектив упевнений, що взяті зобов'язання будуть виконані з честю і в строк.

Голова партбюро
В. ТОЛМАЧОВ.

ДОСТРОКОВО ВИКОНАЄМО РІЧНЕ ЗАВДАННЯ

Як і весь радянський народ, колектив друкарні та видавництва Харківського державного університету імені О. М. Горького радо зустрів звістку про скликання XIX з'їзду комуністичної партії.

З великим політичним піднесенням пройшли збори друкарів. Директор видавництва тов. Яременко розповів про рішення Центрального Комітету ВКП(б), про директиви по п'ятому п'ятирічному плану розвитку СРСР на 1951—1955 роки, про проект зміненого Статуту партії, а також про велике політичне і трудове піднесення, яке могутньою хвилею охопило всю нашу Батьківщину.

— Наш колектив, — говорить доповідач, — теж приєднується

до патріотичного піднесення народу і стає учасником всенародного змагання на честь знаменної дати — 5 жовтня.

Один за одним виступають кращі стахановці друкарні. Складач т. Галатон зобов'язався підвищити продуктивність праці і поліпшити якість набору.

Стахановець-друкар т. Пастухов дав слово виробляти не менше 120 процентів норми і закликав весь цех наслідувати його приклад. Друкарниця Марія Безрідна та лінотипіст т. Нітенко, зваживши внутрішні резерви цеху, зобов'язалися виконувати по півтори норми щодня.

Працівники друкарні і видавництва одноставно вирішили на честь XIX з'їзду ВКП(б) значно скоротити строки випуску продук-

ції, поліпшити її якість, виконати річне завдання до 35-ї річниці Великого Жовтня.

На честь з'їзду партії друкарі дали слово за 30 робочих днів виконати всі роботи по випуску «Учених записок» географічного та філологічного факультетів ХДУ, збірника наукових праць Харківського автодорожного інституту, присвяченого будовам комунізму, а також видати збірку «Із історії отечественной химии», книгу проф. Логвиненка «Ископаемые угли Украины» та ін.

Колектив боротиметься за дальше зниження собівартості випуску книг, зокрема, за рахунок підвищення продуктивності праці зekoномити державі 10.000 карбованців.

Г. ЦВІРКУНЕНКО.

Зміцнювати внутріпартійну дисципліну,
ширше розгортати критику і самокритику

Хвилюючі, сповнені глибокого історичного змісту дні переживає наша країна. Звістка про те, що Центральний Комітет ВКП(б) вирішив скликати черговий з'їзд партії, оголошення проєктів директив з'їзду та зміненого Статуту партії викликали величезне творче піднесення всього радянського народу. З кожним днем зростає політична і трудова активність мас. Радянські люди одностайні в своєму бажанні відзначити з'їзд своєї рідної партії новими перемогами в комуністичному будівництві.

Головною запорукою сили і могутності партії є її єдність, згуртованість, готовність кожного комуніста віддати всі сили і здібності справі успішного будівництва комунізму.

Свідомі своїх патріотичних обов'язків, зібралися 13 вересня комуністи Харківського державного університету імені Горького на партійні збори, щоб обговорити проєкт тексту зміненого Статуту партії.

Майже півсторіччя минуло з того часу, як вожді і вчителі пролетаріату В. І. Ленін та Й. В. Сталін заклали основи більшовицької партії. За цей час вона пройшла великий і славний путь. Забезпечивши непорушний союз робітничого класу і селянства, партія більшовиків допомогла народові повалити владу капіталістів і поміщиків, організувала і зміцнила диктатуру пролетаріату, винищила експлуатацію людини людиною, забезпечила побудову соціалістичного суспільства і зараз упевнено веде народи Радянського Союзу до комунізму.

Стверджуючи непорушність організаційних принципів більшовизму, наша партія завжди прагнула до того, щоб організаційні форми і методи її роботи якнайкраще відповідали запитами і особливостям конкретної історичної обстановки і тим політичним завданням, які диктуються новою обстановкою. Величезне історичне значення проєкту зміненого Статуту партії саме і полягає в тому, що він узагальнює багатий організаційний досвід нашої партії, конкретизує основні організаційні положення відповідно до нових завдань комуністичного будівництва. Ця думка була провідною у виступах комуністів тт. Слабкого, Бухало, Бейгеля та багатьох інших.

Головна умова сили і непереможності партії — єдність її лав, — відзначали комуністи тт. Колмогоров, Федченко, Сорокін.

У проєкті зміненого Статуту партії чітко визначено обов'язки члена партії. Він зобов'язаний завжди зберігати єдність партії, активно боротися за виконання партійних рішень. Пасивне і формальне ставлення комуністів до рішень партії не сумісне з перебуванням в її лавах. Ось чому кожний член партії повинен суворо додержувати партійної та державної дисципліни, що є однаково обов'язковою для всіх членів партії, працювати над засвоєнням основ марксизму-ленінізму, бути прикладом у праці.

Мені особливо приємно читати ті пункти Статуту, — говорить комуніст т. Шиловцев, — в яких говориться про необхідність розгортання критики знизу, про боротьбу з парадністю та самохваліями. Член партії не має права приховувати справжнє ставлення на тій ділянці, де він працює.

Про необхідність принципової боротьби партійної організації університету проти застою і косності із впровадження в практику кращих робіт вчених університету говорив в своєму виступі комуніст тов. Макаренко.

Тов. Уманський зосередив увагу партійних зборів на підвищенні вимог, які ставить проєкт нового Статуту перед всією партійною організацією університету, перед

кожним комуністом — науковим працівником.

— У проєкті Статуту сказано, — відзначив він, — що кожний член партії повинен бути прикладом в труді, оволодівати технікою своєї справи, безперервно підвищувати свою виробничу, ділову кваліфікацію.

Хіба не ясно, що все це зобов'язує нас піднести вимоги до комуністів — наукових працівників? Проте наша партійна організація ще недостатньо наполегливо вимагає від членів партії корінного поліпшення наукової і педагогічної роботи, підвищення ділової кваліфікації наукових працівників, оволодіння теорією марксизму-ленінізму.

Тов. Уманський говорить про те, що окремі комуністи-науковці байдуже ставляться до помилок у своїх наукових роботах і в роботах товаришів. Він нагадує, що проєкт нового Статуту зобов'язує кожного комуніста сигналізувати партії про всі недоліки, які можуть заподіяти шкоди нашій спільній справі.

Про величезне значення широкого обговорення документів до XIX з'їзду ВКП(б) говорить у своєму виступі заступник секретаря партійної організації університету тов. Воловик.

— Обговорюючи історичні передз'їздовські документи, — каже він, — кожний комуніст повинен оглянути в їх світлі все своє життя, всю свою діяльність. Оцінюючи роботу партійного бюро університету в світлі вимог проєкту нового Статуту партії, ми повинні відзначити, що в нашій роботі досі є найсерйозніші недоліки. Низький рівень організаційно-партійної роботи, погано поставлений контроль за виконанням рішень керівних партійних органів, а також наших власних рішень, слабо розгорнуто агітаційно-пропагандистська робота, недостатня увага до важливого питання розстановки кадрів — ось недоліки, на подолання яких ми ще й досі не мобілізували всю увагу партійної організації університету.

Тов. Воловик особливо підкреслює, що проєкт тексту нового Статуту партії вимагає від кожного комуніста чесності й правдивості перед партією, закликає партійну організацію до розгортання справжньої боротьби за поліпшення всієї роботи партійної організації університету, піднесення її до рівня зрослих завдань і вимог.

Про величезне творче піднесення, викликане підготовкою до XIX з'їзду партії на хімічному і філологічному факультетах, розповіли партійним збором комуністи тт. Гершунс і Мосінец.

Про хвилюючі дні, які нині переживає весь наш народ, вся наша країна, про небувале політичне і трудове піднесення, зумовлене підготовкою до XIX з'їзду партії, говорить секретар партійного бюро університету тов. Партолін.

— Всі партійні організації, — каже він, — в ці дні активно обговорюють проєкт нового Статуту нашої партії. І це обговорення є свідченням сили й могутності нашої партії, згуртованості її лав.

Відзначивши, що проєкт нового Статуту партії вимагає від кожного комуніста своєчасного і гострого реагування на недоліки в нашій роботі, наполегливої і принципової боротьби за усунення їх, тов. Партолін зауважує, що комуністи у своїх виступах ще недостатньо зосередили вогонь критики знизу на істотних недоліках в роботі університетської партійної організації. Він закликає всіх комуністів ще тісніше згуртуватися навколо Центрального Комітету комуністичної партії, навколо любимого вождя нашої партії товариша Сталіна.

На зборах виступили також комуністи тт. Шерстюк, Гуревіч, Бельчиков, Крупаткін, Шабанов, Ковтун, Юлічев та інші.

У прийнятті зборами рішення комуністи університету приєднали свій голос до голосу мільйонів комуністів Радянського Союзу, які одностайно схвалюють проєкт нового Статуту партії.

Глибоко вивчати теорію
марксизму-ленінізму

Весь радянський народ з небувалим патріотичним піднесенням зустрічає XIX з'їзд рідної комуністичної партії і новими досягненнями в господарському та культурному будівництві відзначає цю видатну подію.

Партія і наш уряд невтомно дбають про те, щоб працівники вищої школи і вся студентська молодь досягли нових успіхів у справі підготовки висококваліфікованих кадрів будівників комунізму в нашій країні. Вони створили всі умови для того, щоб студентство глибоко оволоділо передовою радянською наукою і насамперед марксизмом-ленінізмом, щоб воно навчилося користуватися революційною теорією для творчого розв'язування практичних завдань комуністичного будівництва.

Партія з неослабною увагою стежить за станом марксистсько-ленінської освіти молодих спеціалістів, указує шляхи до кращого оволодіння цією наукою, життєво-важливою для кожної радянської людини.

Сталінський «Короткий курс історії ВКП(б)», що є енциклопедією основних знань у галузі марксизму-ленінізму, лежить в основі викладання цієї революційної теорії.

Геніальний твір товариша Сталіна «Марксизм і питання мовознавства» збагатив усіх працівників ідеологічного фронту новими ідеями і висновками і завдав нищівного удару догматизмові, начотництву та талмудизму.

Щоб студенти університету успішно оволоділи марксистсько-ленінською теорією, лекції тепер читаються за новою програмою. Крім того, проводяться спеціальні семінарські заняття по вивченню найголовніших творів Маркса, Енгельса, Леніна, Сталіна.

В лекціях розкриваються основні ідеї марксизму-ленінізму, які всебічно і глибоко роз'яснюються студентам на переконливому матеріалі історії і сучасності. Студенти повинні уважно слухати лекції, осмислювати сказане і коротко записувати найголовніше — основну суть лекції, джерела, факти, типові приклади. Рекомендовану викладачем літературу студент повинен вивчати слідом за лекцією, причому він коротко записує основний зміст даної роботи у вигляді конспекту або тез.

Одночасно з лекціями раз на тиждень будуть проводитись семінарські заняття. Завдання семінарів — допомогти студентам поглиблено проаналізувати і засвоїти всі першоджерела, передбачені програмою курсу.

Семінар — це жива, активна бесіда, яка передбачає спільне обговорення теоретичних питань з тим, щоб у студентів розвинути творче мислення.

До лекцій і особливо до семінарських занять повинні

дбайливо готуватися всі студенти. Для цього слід прочитати рекомендовану літературу до даної теми, добре розібратися в плані семінару і глибоко вивчити основний твір, винесений на семінарське заняття.

Кожний студент повинен бути активним учасником семінару і вступати в бесіду, не чекаючи, коли його викличуть. У своїх виступах студенти повинні висловлюватися так, щоб можна було визначити, як кожний зрозумів суть питання або якоїсь події, самостійно вивчаючи першоджерела.

На семінарі відбувається ділове й активне творче обговорення вивчених питань. Треба уважно слухати всі виступи товаришів, підтримувати вдало сформульовані думки, критикувати й виправляти невірні або не зовсім точні висловлювання.

Під час семінарів студенти перевіряють свої знання, вчаться правильно підходити до окремих теоретичних питань і логічно висловлювати свої думки.

Керівник семінару спрямовує бесіду згідно з планом, підсумовує всі виступи з обговорюваного питання і допомагає студентам правильно усвідомити суть кожної теми, окремого твору або якогось питання марксистсько-ленінської теорії.

Успішне вивчення теорії марксизму-ленінізму, як і всякої іншої науки, великою мірою залежить від правильно організації студентом своєї самостійної роботи. Самостійна робота має бути цілеспрямованою з самого початку занять. Треба встановити календарний план занять, точно визначити свій бюджет часу і виконувати завдання акуратно в строк.

Крім лекцій і семінарських занять, організуються індивідуальні та групові консультації, на які викладач запрошує студентів після того, як вони прочитають основну літературу. Консультації дають можливість з'ясувати те, в чому самі студенти не змогли розібратися.

Слід спинитися ще на одному важливому питанні самостійної роботи студента — на складанні конспектів. Працювати над книгою треба вдумливо. Щоб прочитаний твір надовго лишився в пам'яті, треба вміло законспектувати основний його зміст.

Ми не рекомендуємо студентам механічно списувати з вивчаного твору цілі сторінки поспіль, не виділяючи основного і найбільш істотного, бо саме такий метод і веде до начотництва та талмудизму. Ми не рекомендуємо також якоїсь єдиної форми конспекту, бо такої форми, придатної для всіх випадків, і не може бути: це зв'язувало б думку студента, втискувало б її в певні рамки, тобто обмежувало б її.

Студент конспектує твір для себе. Значить, він повинен обрати таку форму запису, яка була б йому зрозуміла і допомогла твердо запам'ятати основне.

Викладачі кафедри будуть цікавитись записами студентів на індивідуальних і групових консультаціях, аналізуватимуть кращі конспекти, щоб показати студентам, як слід організувати самостійні заняття, як краще записувати прочитане або почуте на лекції.

Ми повинні домагатися, щоб у конспектах було стисло і правильно записано основні ідеї твору, щоб конспект охоплював всі питання, узакані в плані семінарського заняття. В конспекті, крім того, мають бути сформульовані найважливіші положення з обов'язкової літератури, що доповнює зміст основного твору. Але найголовніше при конспектуванні — переконання студента в тому, що йому справді потрібний конспект, що конспектувати лекції треба не тому, що цього вимагає викладач, а тому, що це допомагає краще засвоїти матеріал.

Оволодіння технікою і методикою конспектування не лише полегшить студентам засвоєння матеріалу та привчить їх вибирати найголовніше, але й допоможе їм опанувати методи науково-дослідної роботи, наблизить їх до участі у студентських наукових гуртках, сприятиме зростанню інтересу до наукової діяльності.

На факультетах існують сталінські гуртки, де студенти займаються науковою роботою найважливіших питань теорії марксизму-ленінізму. Студенти-першокурсники також повинні включитися в роботу цих гуртків.

Кафедра марксизму-ленінізму буде домагатися, щоб науково-дослідна робота студентів у наших гуртках поєднувалася з активною пропагандою досягнень вітчизняної науки.

Щорічний досвід показує, що ті студенти, які серйозно працюють у науковому гуртку і ведуть дослідницьку роботу, як правило, досягають більших успіхів у навчанні. Вони розвивають в собі вміння свідомо ставитися до кожної дисципліни, критично розбиратися в складних питаннях науки, вміння творчо застосовувати теорію при розв'язуванні практичних завдань.

Розширення і поглиблення науково-дослідної роботи у вузах у всіх галузях науки, а особливо в теорії марксизму-ленінізму, забезпечить високоякісну підготовку потрібних радянській країні кадрів спеціалістів — будівників комунізму.

Зав. кафедрою
марксизму-ленінізму
О. ВОСКРЕСЕНСЬКИЙ.

Час покінчити з недоробками!

(Про ремонт учбових корпусів і гуртожитків)

Почався новий учбовий рік. Як же підготували господарники учбові корпуси і гуртожитки для плодотворного навчання і для культурного життя студентів?

Разючі контрасти

Заглянемо до учбового корпусу історичного факультету та факультету іноземних мов. Капітального ремонту тут не було. На стінах — дірки від цвяхів, об'яви минулого року, стеля другого поверху вкрита плямами (наслідки дощів), вікна побиті. Проте скло, замазка вже давно чекають на господарників. Ремонту ж досі не зроблено.

Комендант т. Винниченко обмежується тим, що час від часу заглядає до корпусу, щоб підрахувати, скільки вікон ще треба засклити. Шкода, що декани історичного факультету та факультету іноземних мов цілком поклали піклування про підготовку учбових приміщень до зими на коменданта. Адже ніхто не знімав з них обов'язку — власним господарським оком перевірити стан приміщень, вказати на недоробки і домогтися найшвидшої їх ліквідації.

Зовсім інша картина в учбовому корпусі по Раднаркомівській вул., 15. Студенти прийшли в світлі, чисті аудиторії. Приміщення в належному порядку. Всюди помітна рука дбайливого господарника. Сяють свіжою фарбою двері, вікна і панелі. Блищить натерта підлога. В аудиторіях акуратно розвішені портрети, лозунги.

В учбовому корпусі біологічного факультету капітальний ремонт був зроблений ще в минулому році. Але чимало роботи по підготовці корпусу до нового учбового року довелося провести й цього літа.

Насамперед був відремонтований дах, за який взяли ще весною. Почищена сажа в димоходах. Завезено понад 98 тонн вугілля, припасено дров. Відремонтували меблю, поламані в деяких аудиторіях столи й стільці замінили новими. Зараз почали склити розбиті вікна.

Приведена в порядок електрична сітка: проводка, лампочки, дзвінки, розетки.

Комендантові учбового корпусу біологічного факультету багато в чому допомогли секретар партбюро В. І. Махинько, а також співробітники і технічний персонал.

— З ініціативи т. Махинька ми власними силами обладнали кімнату комсомольського бюро біологічного факультету, — з гордістю говорить комендант. — Адже ця частина коридору зовсім пустувала, а комсомольської кімнати не було.

Для кімнати дали меблю, портрети. Студентки пошили червоні завіски на двері, любовно обладнали свій комсомольський кут.

На цьому факультеті зро-

блені і вивішені дошки для бойових листків, чого немає на більшості інших факультетів.

В цілому корпус на вулиці Данилевського добре підготовлений до нового учбового року.

Так по-різному дбають в університеті про створення умов для навчання студентів, хоч факультетським господарникам було надано однакові можливості.

Рік у рік

Відкриваєш двері фізичного корпусу і зупиняєшся вражений: чорні, обвалені стіни, обдерта підлога, гірлянди павутиння, дірва стеля. І мимоволі постає питання, чи скоро прийде час, коли господарча частина університету відпустить для ремонту відповідні кошти. В цьому році пощастило одній тільки фізичній аудиторії і то лише після того, як провалився дах.

Ремонтові математичного корпусу було приділено більше уваги, але й там на кожному кроці дають себе знати прикрі недоробки.

Чому б, здається, скрізь не відновити панель, не пофарбувати вікна і двері? Адже мало гармонують чисті вибілені стіни з брудними, заповишеними, давно не митими шибками.

Не доведене до кінця і відновлення підлоги: лише частина коридорів вкрита вузькими листами лінолеуму.

Відремонтовані вікна подекуди не відкриваються або, відкриті об'єднаними зусиллями майже всього курсу, залишаються в такому ж стані на довгий час.

Вже кілька років підряд тут ремонтують дах, але, дивна річ, щойно відремонтований, після першого ж дощу він знову протікає.

В хімічному корпусі цього літа змінили електропроводку, та «забули» вкрутити електролампочки в коридорі, і студентам доводиться блукати в темряві не лише ввечері, але і вдень.

До речі, студенти в хімічному корпусі не мають змоги напиться води — ніде немає бачка. По воду треба бігти в інший корпус.

Багато лабораторій поповнилися новими столами та стільцями, але столи пофарбовані недбайливо, обдирають руки студентів і прибиральниць.

На ці прикрі й щороку повторювані недоробки вже час звернути увагу.

Після „ремонту“

До коменданта гуртожитку по вулиці Артема, 49 О. А. Євдокимова ми звернулися з цілим рядом запитань. Зокрема: який ремонт зроблено у приміщенні, як підготовлене воно до зими, скільки завезено палива?

— Все зроблено, все готове! — бадьоро відповів Олександр Андрійович.

Ця впевнена відповідь ви-

кликала деяке непорозуміння між нами. Адже факти, з якими зустрілася рейдова бригада в гуртожитку, явно розходилися із словами коменданта.

На першому поверсі стеля вкрилася великими плямами, електропроводка місцями попсована: замість патронів сумно звисають обірвані дріт. Панелі в коридорах мають занедбаний, обшарпаний вигляд. Деякі побутові кімнати не підготовлені до зими.

Не все гаразд і в кімнатах, де живуть студенти. Так, у кімнаті № 5 невистає скла у вікнах: шафа, де зберігається одяг, не має дзеркала.

Якщо вірити тов. Євдокимову, це, очевидно, сталося після ремонту, який зроблено в гуртожитку.

Однак виявилось, що відремонтовано лише один з чотирьох поверхів. Проте ремонт його залишає бажати значно кращого. Стіни тут пофарбовано неакуртно, в якійсь траурний колір, місцями вже з'явилися щілини. Подвір'я гуртожитку засмічене, завалене всяким брудом.

...Коменданта Толкачівського гуртожитку побачити нам не вдалося. Тому невідомо, як він охарактеризував би літній ремонт приміщення. Але факти, які ми спостерігали, переконливо свідчать про те, що і на Толкачівці ремонт зроблено недбайливо. Не всюди зашклено вікна. У кімнаті № 12, наприклад, майже немає цілих шибок. І якось так складаються обставини, що там, де в порядку вікна, невистає двірної ручки (кімната № 23), а там, де є і скло у вікнах і ручки на дверях, поламано шифоньер, немає стільців (кімната № 13).

На ремонт гуртожитку були відпущені чималі кошти. Але до учбового року приміщення ще не готове.

Викликає здивування той спокій, з яким господарча частина, зокрема тов. Якубович, ставиться до цих фактів.

Щонайменше — незрозумілий спокій.

Факти, які виявила рейдова бригада, говорять про те, що з підготовкою учбових корпусів і гуртожитків до нового року наші господарники запізнилися. Не всюди ця підготовка закінчена, і не всюди її можна визнати задовільною.

До зими лишилось небагато часу. Цей строк треба використати для того, щоб ті недоробки, які досі мають місце, були повністю усунені.

Створити найкращі умови для навчання студентів — почесний обов'язок всіх господарників та громадських організацій нашого університету.

Рейдова бригада: С. ШЛЯХОВА, Р. ВОЛКОВА, Г. ЖАЛІНСЬКА, Т. ЖУРБИЦЬКА, А. МЕЛЬНИЧЕНКО, М. СКРЮБОВ, В. ЛИТВИНОВ.

На будівництві університету

ПРИСКОРИТИ ПІДГОТОВЧІ РОБОТИ

Вся громадськість нашого міста з великим інтересом чекає дня, коли на майдані імені Фелікса Дзержинського буде споруджена нова будівля для університету. Як же тут розгортаються роботи?

В цьому році, за планом, мають бути завершені всі підготовчі роботи з тим, щоб з січня наступного року безпосередньо приступити до будівництва. Зараз випробується міцність бетонних та інших конструкцій, які лишилися від колишнього Будинку проектів, досліджується ґрунт під фундамент. Найближчим часом треба спорудити столярний та бетонний цехи, розчинобетонний вузол, підготувати приміщення для контор, провести штукатурні роботи, налагодити систему парового опалення.

На виконання цих підготовчих робіт відпущено великі кошти. На початок серпня будівники засвоїли з кошторисних асигнувань близько 72 процентів. Проте зроблено далеко не все.

Жодний з трьох цехів не працює; допоміжні приміщення не підготовлені, штукатурні роботи виконано ледве на третину. Ще далеко не забезпечені умови для початку робіт взимку — з січня 1953 року. Досі на території майбутнього будівництва більш-менш планомірно провадиться розчистка завалів, випробування наявних конструкцій та ґрунту. Проте і тут не все йде гаразд. Керівники будівельно-монтажного управління № 2 (начальник т. Лук'я-

нов), яким зараз доручено будівництво, ніяк не можуть налагодити безперебійної роботи транспорту. В ці дні, у завершальний період підготовчих робіт, через недостачу машин і робочої сили затримується вивіз завалів.

Всі дослідні роботи виконує група працівників Інженерно-будівельного інституту (директор інституту т. Чупіс; веде роботи т. Троупянський). Дослідження йдуть дуже повільно, керівники інституту не поспішають.

Будівельно-монтажне управління теж затримує дослідників: для них не готують достатньої кількості отворів для аналізу стін будинку, цементу. Підготовку отворів, роботу дуже трудомістку, треба механізувати. Будівельне управління недавно одержало компресор, призначений для цієї мети. Проте він досі не працює, бо на будівництві ніяк не знайдуть... шлангів для подавання газу.

До кінця року залишилося мало часу. Технічний проект, що його мусить підготувати харківська група Діпровузу (начальник т. Кубрак), буде зданий будівникам тільки на початку жовтня.

Домогтися прискорення робіт на будівництві повинні не тільки будівельні організації, але й партійна організація університету, працівники господарської частини ХДУ.

С. ШЛЯХОВА,
В. ЛИТВИНОВ.

СПОРТ

Чому футбольна команда університету вибула із змагань?

З 8 по 12 вересня на стадіоні «Локомотив» відбулися зустрічі футбольних команд факультетів — геологічного, філологічного, фізико-математичного та історичного, які змагалися за першість в університеті. Ці ігри мали визначити також склад збірної команди університету, до якої повинні були увійти кращі футболісти з усіх факультетів.

Першими зустрілися команди фізико-математичного і філологічного факультетів. На початку гри філологи пропустили в свої ворота два м'ячі, проте далі активізувалися і захопили ініціативу. Одна з атак філологів завершилася голом, але дальший їх наступ не приніс успіху. Результат 2:1 на користь команди студентів-математиків лишився незмінним до кінця гри.

Наступного дня студенти-геологи виграли у істориків з рахунком 2:1.

12 вересня відбулися змагання між футбольними командами геологічного та фізико-математичного факультетів. Геологи показали більшу майстерність, утримували ініціативу до кінця гри і здобули перемогу з рахунком 2:1.

Тут же, на стадіоні, завідувач кафедри фізичного виховання і спорту А. Н. Кравченко під оплески глядачів вручив переможцям нагороду — кубок підшефного корабля і грамоту добровільного спортивного товариства «Наука».

На цей же день була призначена зустріч між командами історичного та філологічного факультетів, але гра не відбулася: стадіон був зайнятий. Хазяї стадіону

«Локомотив» тренувалися на футбольному полі, забувши про те, що самі ж вони призначили цей час для змагань студентів університету. На жаль, завідувач кафедри фізичного виховання і спорту т. Кравченко, вручивши кубок команді-переможниці, швидко покинув стадіон і не поцікавився, як гратимуть футболісти історичного та філологічного факультетів.

Таке байдуже ставлення відповідальних товаришів з «Локомотиву» та самого т. Кравченка до молодих студентів-спортсменів не витримує критики. Чи могла збірна футбольна команда університету успішно захистити спортивну честь нашого вузу, якщо сам тов. Кравченко і тренер команди тов. Зуб (він же є директором стадіону «Локомотив») без поважних причин були відсутні в найбільш відповідальний момент добору найкращих гравців?

Після всього сказаного не доводиться дивуватися, що збірна команда футболістів університету не виправдала покладених на неї надій. Вона вибула з числа учасників змагань на кубок серед вузів Харкова, програвши збірній футбольній команді Політехнічного інституту з великим рахунком 0:11.

Нехай цей програш послужить поштовхом до корінного поліпшення всієї фізкультурної роботи в нашому університеті.

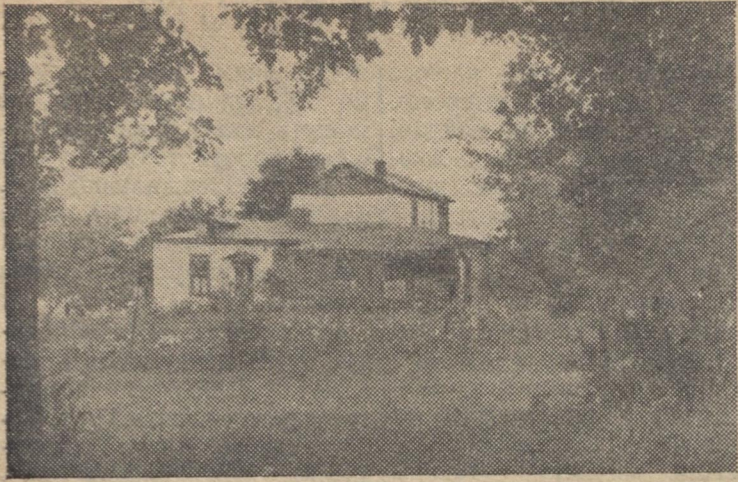
Г. ДЕМЧЕНКО.

«СТАЛІНСЬКІ КАДРИ»

№ 25

стор. 3

Піонерський табір у Гайдарах має бути зразковим

Головний корпус.
Фото Р. БОРОДАЄВСЬКОГО.

НАСУЩНІ ПОТРЕБИ

Другий рік існує в селі Гайдарах, біля Змієвої, піонерський табір Харківського університету. Діти охоче приїждять сюди, набираються тут здоров'я, привчаються до колективної праці.

Треба сказати, що за ці два літа діти встигли полюбити мальовничий куточок на березі Північного Дінця, де розташований табір. Справді, тут хороше: старий ліс, сонячні галявини в ньому, широка долина Дінця. Є де погуляти, покататися на човні.

Немає сумніву, що по приїзді додому діти ще довго згадуватимуть про веселі ігри, уперті змагання, про шлюпковий похід, про вечори казок біля багаття, про захоплюючі походи на Козачу гору і Біле озеро, про полювання в навколишніх лісах та рибальство на Дінці.

Але це не значить, що в таборі все було організоване добре, що діти були забезпечені всім потрібним.

Уже другий рік ніяк не вдається провести в табір водопровід та електричне освітлення. Немає в приміщеннях радіо, не влаштовуються кіносеанси. Дуже бажано, щоб табір мав власний сад, город, пасіку і крільчатник. І треба сказати, що всі ці бажання мають підстави здійснитися на наступного року.

Настав час зробити деякі підсумки двохрічної роботи табору і поговорити про насувні потреби.

Почну з організаційних питань. Досі весь тягар роботи по організації та утриманню табору припадав на університет. Проте серед 250 утриманців табору було тільки 120 дітей співробітників університету, а решта — діти працівників інших вузів Харкова. Отже, цілком природно вимагати, щоб в устаткуванні табору та організаційній роботі щодо його утримання допомагали також батьки і представники відповідних — не університетських організацій.

Серйозною прогалиною в роботі табору була відсутність постійно-

го й кваліфікованого штату вихователів. Тільки протягом двох літніх місяців 1952 року вожаті й вихователі в деяких загонах мінялися по два-три рази, що не могло не позначитися на виховній роботі.

У невідомому доборі кадрів найбільше винен комітет комсомолу університету, який зовсім не цікавився роботою піонерського табору і не прислав сюди досвідчених студентів-вихователів, хоч їх чимало є серед студентського колективу. Багато досвідчених студентів з великим успіхом працюють у десятках інших таборів, а в свій, університетський, потрапляють цілком випадкові люди (як, наприклад, В. Тушинський), не здатні виховувати дітей.

Чи можна говорити про якусь допомогу дитячому таборові від комітету комсомолу, якщо протягом двох сезонів жодний член комітету ні разу не був у нашому таборі?

Серйозні претензії можна пред'явити до місцевого комітету університету, що не дбав, щоб закріпити за табором досвідчених вихователів. Минулого року тут виділилося кілька вмілих працівників з дітьми (Н. Киценко, Л. Лаврова, Е. Яковлев та інші), але місцевком не знайшов засобів для того, щоб вони змогли працювати у нас цього літа.

Наступного року треба уникнути такого недогляду, тим більше, що цьогорічна практика теж виявила кількох хороших працівників. Так, робота П. Федченка, В. Синельникова, І. Лукиної, О. Маханьової заслуговує похвали.

Хотілося б висловити надію, що при допомозі обкому профспілки працівників вищої школи, господарської частини університету та нашої громадськості табір у Гайдарах в 1953 році стане зразковим.

Начальник табору
В. АСТАХОВ.

Загальна думка

Чимало зроблено адміністрацією та місцевим комітетом університету, щоб поліпшити умови перебування дітей у піонерському таборі, проте ще лишилися всякі недоробки.

Вночі територія табору опиняється в темряві, бо досі немає тут електричного освітлення. Вечеря проходить при скупому світлі двох свічок, а в палатах і цього нема. Незручно, що питну воду доводиться возити здалека — це вимагає багато часу, витрати пального для автомашини, а нерідко й порушує режим харчування.

Піонерський табір університету в Гайдарах має бути зразковим, — таке загальне бажання всіх дітей, які тут відпочивали, всіх їхніх батьків.

Для цього, звичайно, потрібна ділова ініціатива самого начальника піонерського табору, добір кращого обслуговуючого персоналу, досвідчених вихователів та піонервожатих. Потрібна і ділова допомога нашої громадськості, щоб розвинути роботу табору відповідно до потреб нашого колективу, відповідно до вказівок партії щодо виховання дітей.

В. ОСИПОВА.

Більше піклуватись про дітей

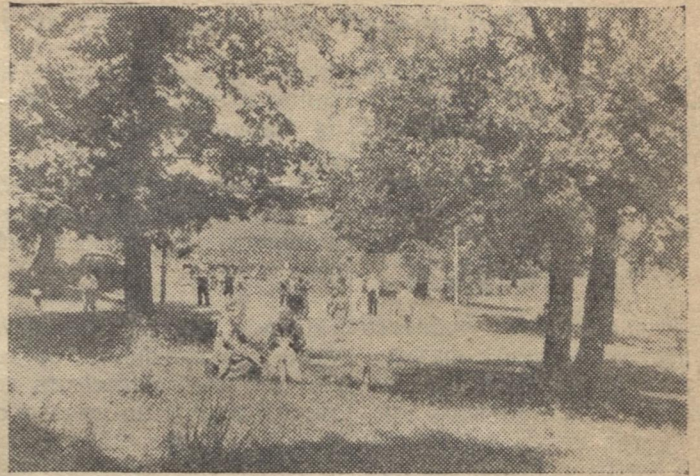
Наш університет має прекрасне місце для відпочинку дітей — табір коло села Гайдари. Але цей відпочинок не використовується як треба. По-перше, діти дуже пізно виїжджають у табір: 25—27 червня. По-друге, дуже мало піклуються про нього обком профспілки працівників вищої школи і комсомольська організація університету, які не забезпечили піонерський табір досвідченими й постійними кадрами вихователів.

Громадські організації університету і ректорат мало цікавилися життям піонерського табору, не перевіряли його роботу протягом двох сезонів, не допомагали краще організувати харчування, відпочинок і розваги дітей.

Погано стежила лікар т. Беліловська за станом здоров'я дітей. Декому не можна було дозволити багато бігати, часто підійматися на гору, довго купатися. Крім того, окремим дітям треба було забезпечити посилене харчування. Це знов-таки обов'язок лікаря, про який т. Беліловська забула.

Не менш важливо знайти постійного й кваліфікованого господарника. Це сприятиме тому, що діти відпочинуть краще і повернуться додому ще більше зміцнілими, з добрим спогадом про веселе піонерське літо.

Член дитячої комісії
місцевого університету
Н. ГОНЧАРОВА.

Волейбольний майданчик.
Фото Р. БОРОДАЄВСЬКОГО.

КІЛЬКА ПОБАЖАНЬ

Табір у Гайдарах, безперечно, вже відіграв і далі відіграватиме велику роль в оздоровленні дітей працівників університету. Треба тільки проявити більше ініціативи і вимогливості у розгортанні та поліпшенні його роботи.

Особливо дає себе відчуття технічна неустаткованість табору.

Через те що при кухні досі немає льодовника, немає належно устаткованої комори і не вистачає тари для зберігання продуктів, була обмежена в ідальні кількість м'ясних страв, а це знижувало якість харчування. Дуже пізно стали видавати дітям свіжі фрукти, і то в незначній кількості.

Але головне — в таборі з перших днів по приїзді дітей не було уважного і регулярного контролю за їх поправкою. Дітей зважували тільки в день прибуття до табору та в день від'їзду. І на цьому заспокоювалися. Лікар тов. Беліловська активно не втручалася в справу оздоровлення дітей, не стежила за тим, як поправляється (і чи поправляється взагалі) кожна дитина, не дбала про те, щоб окремим дітям призначити посилене харчування. Не треба доводити, що при належному контролі та індивідуальному підході до харчування діти повернулися б додому ще більше зміцнілими.

Через те, що табір розташований на височині і не має власної артезіанської свердловини, питну воду доводиться двічі-тричі на день возити з міста Змієвої, роблячи рейси по 18 кілометрів в обидва кінці. Коли б зробили на місці таку свердловину, вантажну машину можна було б використати для дальніх прогулянок дітей, до чого всі вони дуже охочі.

Щоб зберегти сили дітей, треба зробити зручніший і більш пологий спуск з гори до річки. Кілька східців униз уже зроблено, але вони частково обвалилися від розмиву дощами і від частого ходіння по них. Східці треба розширити, укріпити дошками або гілками дерев.

Цього літа в таборі зроблена нова електрична проводка, був встановлений електродвигун, але він попрацював кілька днів і швидко вийшов з ладу, бо нема кому за ним доглядати: електротехнік не передбачений штатом. Та він, власне, і не дуже потрібний: вмикати й вимикати струм міг би й сам загосп або шофер після інструктажу з електриком.

Через плінність виховательського персоналу дозвілля дітей не завжди було заповнене корисними розвагами або заняттями. Вечорами діти охоче послушали б радіопередачу, подивилися кінокартину. На жаль, цього ще не спромоглися організувати. Та й не було електрики.

Кілька слів про роботу бібліотеки в таборі. Центральна наукова бібліотека університету виділила на літо для дітей близько 140 книжок. Проте не всі вони були цікаві і своєю тематикою підходили для піонерів. Користувалися попитом близько сотні книжок. Решта лишилися незамисливими; це були або сухо написані й великі обсягом наукові книжки або дуже посередня белетристика. Очевидно, при доборі книжок не хотіли вилучати з фондів ЦНБ ховодові, широко популярної літератури, побоюючись, що вона швидко амортизується за літо. Проте захоплюючі книжки про героїчні діла радянських людей, про дружбу народів, про боротьбу населення капіталістичних країн і колоній проти імперіалістичних хижаків справляють на дітей настільки великий вплив, мають настільки важливе виховне значення, що на певну амортизацію такої літератури треба йти без найменших вагань. Цікава книжка, що збуджує добрі почуття, — одна з найбільш улюблених розваг для дитини на дозвіллі. Думаю, що хорошу дитячу літературу для читання в таборі частково можна було б зібрати й серед батьків.

С. СІРЕНКО.

ПРО ВИХОВНУ РОБОТУ

Спущено прапор останньої табірної зміни. Замовк дитячий гомін і сміх у лісі, на річці, на спортивних майданчиках.

Два місяці минуло з того дня, коли цей прапор вперше замайорів серед дерев над святково прибраними корпусами, даючи знати, що піонерський табір Харківського державного університету у Гайдарах відкрито.

За ці два місяці виховательський колектив табору чимало попрацював над тим, щоб діти з користю для свого здоров'я і свідомості провели тут час. Двісті п'ятдесят дітей відпочили в таборі протягом літа. Вони поправилися, зміцніли, засмагли, навчилися плавати, навчилися працювати гуртом, завзято боротися за спортивну честь своєї команди на спортивних змаганнях.

Керівництво табору і вихователі пам'ятали і про свої виховні

завдання і про те, що перебування дітей в таборі є природним продовженням шкільного життя.

Підсумовуючи зроблене, треба визнати, що нашу виховну роботу можна було б розгорнути ширше, зробити її цікавішою для дітей. Але цьому значною мірою заважав не зовсім вдалий добір кадрів вихователів, що привело до великої плінності виховательського персоналу. В окремих групах протягом двох місяців вихователі змінювалися два-три рази. Ясно, що це негативно позначилося на виховній роботі з дітьми.

Коли б заздалегідь, ще до виїзду дітей у табір, відібрали досвідчених вихователів — а таких серед наших студентів багато — в піонерському таборі у Гайдарах можна було б організувати значно більше корисних і цікавих заходів.

Проте, є в нас що згадати як безперечне досягнення. Багато приємних спогадів залишили у дітей п'ять проведених протягом літа добових походів (один з них — шлюпковий) на території Зміївського району за маршрутом Гайдари — Біле озеро — Коробів хутори — Козача гора — Зміїв. Протяжність маршруту перших чотирьох походів — 15—20 км, шлюпкового — 25—30 км. Їх основна мета — вивчення історії і географії Харківщини, виховання спостережливості, витривалості, зміня спільно переборювати виниклі труднощі.

Чудовий настрій дітей під час походів, велика активність, радісні спогади — краще свідчення того, що мета походів була досягнута.

Надого залишаться в пам'яті у дітей футбольні і волейбольні змагання із сусіднім табором Харківського турбогенераторного заводу та «Станкострою», спільні виступи з показом самодіяльності біля вогнища, змагання у плаванні.

Добре було організоване навчання дітей мистецтву плавання. Навчання проходило в умовах повної безпеки: на річці весь час чергували два рятувальні човни з спеціально обученими командами. Діти охоче опанували цю «науку»: під кінець роботи табору в першому загоні лишився тільки один хлопчик, що не вмів плавати, в другому не лишилося жодного, в третьому, лише кілька найменших ребят.

Треба було бачити, як радо вітали діти тих, хто навчився плавати, особливо тих, хто вперше дістався на другий берег Дінця. З дітей, що навчилися добре плавати, можна назвати Світлану Слюсаренко, Валю Євдокимову, Вову Бочарова, Сашу Воловицького, Тоню Кошову та багатьох інших. Понад 30 дітей за це літо навчилися плавати.

Піонерський табір — найкраще місце для розвитку у дітей любові й поваги до праці. Умови нашого табору давали можливість прищепити дітям трудові навик.

Треба сказати, що і хлопці і дівчата з однаковим бажанням виконували свої громадські обов'язки: їздили по воді, по овочі, за морозивом до Змієвої, робили на горі східці до ріки, чергували у їдальні та на кухні, прибирали у приміщеннях.

Отже, можна сказати, що діти провели літо з користю: деякі добре поправилися — на 3—4 кілограми. Всі без винятку почувують себе добре.

Хоч табір згорнув на зиму свою роботу, діти знають: прийде для них нове літо і принесе їм ще більше радощів. І вони сподіваються, що їх відпочинок буде організований краще, принесе їм більше користі.

До наступного літа, наші маленькі друзі!

В. СИНЕЛЬНИКОВ.

В. о. редактора
М. К. КОЛІСНИК.